

ОПРАВКА ПУТЕВА У ПОДРИЊУ

— Говор Миливоја Ђ. Исаковића, народног посланика одржан 5 марта 1937 године на XXXIII редовном сатанку Народне скупштине —

— Потпретседник Радисав Вучетић: Има реч народни посланик г. Миливоје Исаковић.

Миливоје Ђ. Исаковић: Господо народни посланици, дивнише Министар г. др Марко Кожуа, у много срећнијем је положају од многих својих ранијих претходника. Он је у току прошле године, имао више средстава на располагање за остваривање делатности свога ресора, него су то пре њега имали. Он је имао, поред радних буџетских средстава и велике миланске суме из кредита за јавне радове, као и милијарду суму из зема Господин министар грађевина употребљено је сва ова средства, која су му стављана на располагање у потпуности и, као што смо чули из изјаве, који нам је дао овога вечера, изјавио се: да је делатност Министарства грађевина била ове године много већа, него до сада, захваљујући тим средствима.

То је, господо, тачно, уколико се тиче оних послова и уколико се тиче суми издатак на те послове. Али, допустите ми, да се осврнем и на то: како је то у којој мери искоришћено, —

— Да направим језан компаратив г. Министру грађевина: да пада у очи, да је г. Министар имао пуно и пуно очинског старана према извесним крајевима. Читави крајеви заступ су радонима чија вредност прелази дебеле батине. Пада у очи, да ти срећни крајеви, не они, где је била највећа потреба за ове послове, него други, који су можда били боље срећу г. Министра др Марка Кожуа, — ти крајеви, дакле, могу рећи, да су у пуној мери, у др Кожуа имали не, пријатеља, него првог рођака. Господин министар грађевина, у том свом очинском ставу, нека ми допусте, није заборавао ни овај свој крај, ни ове друге, који су били ближе томе крају. Старије је прављено: Свака кука теби вуче! —

— Међутим, према извесним крајевима било је нечега, које би се могло крстити: **Очувством.** —

— Нежално и мој је крај један од оних, према којима је г. др Марко Кожуа, као министар грађевина, можда и нехотично, можда и немерено, али тек имао стизао очух. Ни из редовних буџетских средстава ни из фонда јавних радова, ни из ове позаманске милијардне суме, у моме крају, па и у великом делу Подриња, није раније ниједна озбиљна, позаманлија посао, чак ни онолико, колико стаје, например, једна гимназија у Шабенку. —

— Указујући на ово, ја се питам, господо, поздрављују г. др Марка Кожуа и претпостављају да је он пријатељ мога краја и мога Подриња: како је могло доћи до тога?

— Мој крај са Шапцом и великим делом Подриња има и те како великих и те како древних потреба ове врсте. —

— Господин др Марко Кожуа, ја сам срећан да могу јарати, познаје ове путеве мога краја, ако не баш као ја, а ово довољно, да ћу ја бити задовољен његовим судом.

— При најмањим кишама, ми у Шапцу, сувим везамо везу са Београдом. —

— Шабач је преко Цера, због оцавг пута, најдужим делом године отесен од осталих крајева Подриња. Исти је случај је са Сремом, наша веза, сувим, са Сремом, важна и преважна, не постоји. —

— Пут Шабач — Дреновац — Митровица, претставља највећу опасност, смртну опасност за ове које се њиме слажу. —

— Пут Шабач — Црнчево је очај и за људе и за стоку. —

— Пут Митровица — Црна Бара — Богатић, који служи и као одбранбени линија од поплава, провао је. —

Витис дуга, реституција пореза и обнова класификације земљишта задругарима Мачванске водне задруге.

Пропис § 53 финансијског закона за 1937/38 годину гласи и то:

Тачка 3. : ... да отпише мачванској водној задруги главнину и све приходе камате по зајмовима подигнутим код фонда у оквиру инвестиционих радова на мелiorацији Мачве. —

— Пропис § 21 фин закона за 1936/37 престаје важити крајем 1936 пореске године, а од 1 јануара 1937 одобрава се реституција пореза за мелiorириво земљиште на подручју 1 Мачванске водне задруге, обрачунава по чл. 17 зак. о непосредним порезима. —

— За утврђивање ове реституције пореза слажуће као основа пореза на земљиште пре 1928 године и основни порез земљарине који ће се утврдити обавом класификација у 1937 години. —

— Утврђена реституција пореза са тога земљишта исцртаваће се фонду вода. —

— У истом ставу је и пут Богатић — Глушици — Митровица. —

— Најстрашије је стање на путу Шабач — Табаловић — Причиновић — Глушици. —

— Путем Шабач — Богатић већ озбиљно и озбиљно не могу ни кола, ни товари. —

— Сем тога, господо, и ми, нашој сави у Подрињу, мистично, овак, овде, имамо велику потребу за највишом вољом. Свишошећа, Вољуја, Бела Река, немају воду за пиће. За ово бар нису потребне велике суме. —

— Већ колико данас, могао сте читати у новинама извештај о могућности овозвас, које почињу. Огромне просторе крај Шапца; у Подрињу и Мачви, под вољом су и подизање. Кад су, при овакој мањој води подизање, шта мислите ако напућу неће вода, шта ће она бити? То најбоље утврђује мој извод, који нико не може побити, да ти крајеви нису запамћени и да ово што је до сад утврђено, није добро и није довољно, ни бивају довољно. —

— Ако смо пред министром грађевина, г. др Марком Кожуа, сви језани, онда, ове пријатеље, да оним потребним оправкама и радонима, у моме крају, присуству што пре, Добро није никад докљан учинити. Ја не могу веровати, да је г. др Кожуа нераспољив према Шапцу и према Подрињу. —

— Нарочито, ја имам разлога, да верујем да је г. др Кожуа пуно и пуно људима из мога краја и самим крајем, необично задовољан. —

— Кад то кажем, ја имам пред очима и у рукама, ову лећу, из овога времена мало уже сарадње моје и мојих пријатеља и др. Кожуа, који најбоље сведочи о некадашњем делом распољивењу г. др. Кожуа према Шапцу и Подрињу. —

— Сем тога, др. Кожуа је баш у људима мога краја изашо највећи број пријатеља и сарадника на послу, који је волио поседбе. —

— Пред тим фактима и фактом, да се министарство грађевина у времену кад је г. Кожуа на челу ишта, није осврнуло на наше потребе, ја се питам: речите ми, шта смо тако много згрешили, да у прошлој години, вас у Подрињу, наш пријатељ и његов ресор овако третирају, те да се ми, у Подрињу осећамо недовољно? —

— Ако је то измерно — али далеко од мене да то верујем, ја ћу стегнути срца, лично и предни прегр тога, па ћу чекаати своје време, али господо, да ли они људи тамо неће ово оскуство запамћити? —

— Ако је случајно, није докљан ни сад, да се радом поправи, па кад већ имамо једног пријатеља, да га заиста имамо и даде. —

— Изјавио г. министар: да ће удовољити моме захтеву и Вољној задруги отплатити 19 милиона, ја сам задовољан, па оном приликом очекујем, да то испуни.

(Стенографске белешке Народне скупштине, од 5 маја 1937., књига 2, страна 972-973).

пис пута, који се имају на предлог Бана Дринске бивонине да израде из земаја који је закључила Дринска бивонина.

Шабач — Митровица	700 000 динара
Богатић — Митровица	300 000
Богатић — Црна Бара — Митровица	300 000
Шабач — Табаловић — Причиновић — Глушици	1.000.000
Шабач — Завлака — Крупањ	1.000.000
Шабач — Завлака	1.200.000

— За пут Варна — Метковић на путу Шабач — Цера, излао сам наређења, да се из овогодњишег буџета даде новина и тај пут отвори. —

— Извештавам Вас узједно да сам изашо потребна наређења, да се липина из општине Рањанске срезом мачванског зија имања роиниј рејке Сана у месту Потгесу за „Босу“ и „Прут“ осигура облај рејке Саве како се не би више то дешавало. —

— Примите, господо, поштом, и овом приликом израз особитог поштовања.

Министар грађевина,
Др. Кожуа